

Ζαν Κοκτώ (1889—1963)

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΥΠΝΟΥ

19

Ντεσαριο ! φτώχε μου γερο,
τι σου καναγε ;
το αιμα σου σωνεται κι ο θανατος
μπαινει
απο τεσσερεις τρυπες.

20

Μετεφερα το λοχαγο.
Τ αυτοκινητο τραιμπαλιζεται
στον ξεπατωμενο δρομο.
Του κραταγα το χερι
και δεν ενοιωθα πως ητανε νεκρος

γιατι το ρολοι του
συνεχιζε να χτυπα στο χερι μου.

21

Μπλαιζ σου ξερριζωσανε το δεξι σου
χερι.
Κουβαλησες το χερι σου, σα σκατωμε-
νη περδικα,
τοσα χιλιομετρα.
Σε κλαδεψαν
για ν ανθισουν παλι τα πολυχρωμα σου
ποιηματα.

μετ. Γ. Κ. Καραβασίλης

